

Posudek

rigorózní práce Mgr. Barbory Šípové: „Zadávání veřejných zakázek v otevřeném a užším řízení“

Předložená práce je věnována velmi aktuálnímu tématu vyplývajícímu z nové právní úpravy zadávání veřejných zakázek v zák. č. 137/2006 Sb., který se stal účinným od 1.7.2006. Považuji za správné, že se autorka zaměřila pouze na určitou část problematiky uvedeného zákona. Otevřené a užší řízení představuje základní druhy zadávacího řízení.

V úvodu autorka stručně, ale z hlediska tématu práce dostatečně, charakterizuje zadávací řízení obecně, jeho jednotlivé druhy a základní zásady zadávacího řízení. Další kapitoly jsou věnovány rozboru a hodnocení platné právní úpravy otevřeného a užšího řízení. Výklad je podán přehledně a srozumitelně. Autorka postupuje podle jednotlivých fází uvedených řízení. Uspořádání kapitol má logickou strukturu a vzájemnou návaznost. Práce postihuje veškeré základní a řadu dílčích problémů z tématu vyplývajících. Pozitivně je třeba hodnotit, že autorka se od tématu neodchyluje. Všechny kapitoly tak mají věcný charakter.

Při práci na problematice otevřeného a užšího řízení autorka vycházela nejen z textu zák. č. 137/2006 Sb., ale také i z odpovídající odborné literatury. Bohatě využila judikaturu, a to jak EU, tak i českou, pokud je použitelná i pro výklad a aplikaci nové právní úpravy. Literatura je správně citována a jsou na ni četné odkazy v poznámkovém aparátu (poznámky pod čarou). Kladem přístupu k literatuře je její využití nejen jako zdroje poznání (názorů), ale v řadě případů také jako podnětu k vlastním úvahám nad určitými problémy, včetně zaujetí názoru odchylného od názoru autora komentáře či článku.

Z hlediska věcného se v posuzované práci nevyskytují zásadnější nedostatky. Autorka prokazuje, že hlouběji ovládá nejen platnou právní úpravu v zák. č. 137/2006 Sb., ale také problémy spojené s jejím výkladem a používáním v praxi. Dokáže s využitím literatury a judikatury tyto problémy řešit a řešení přiměřeným způsobem argumentovat. Na tomto pozitivním hodnocení nic nemění skutečnost, že se autorka nevyvarovala dílčích nepřesností a že někdy řešení (vlastní stanovisko) chybí nebo může být diskusní.

Z dílčích připomínek, popřípadě námětů pro ústní obhajobu práce považují za vhodné uvést následující:

1. Jestliže autorka zahrnuje do požadavků na jednotné zpracování nabídek pořadí kapitol, svázání všech dokumentů do jediného (str. 24), bylo by třeba řešit důsledky jejich nesplnění.

2. V případě, že dodavatel splní kvalifikaci, může být sporná formulace „má se za to“ (jde pak o vyvratitelnou právní domněnku) a „neměl zabývat“ (str. 28).

3. Výkladovým problémem nepochybně je vyžádání zadávací dokumentace jako podmínka podání nabídky (str. 54 – 56). Sporné může být tvrzení, že § 48 odst. 2 zákona výslovně stanoví povinnost vyzvednutí zadávací dokumentaci (s uvedenou výjimkou).

4. Na str. 61 autorka uvádí, co „dle zákonných požadavků nabídka musí obsahovat“. Bylo by účelné se zamyslet nad vzájemným vztahem návrhu smlouvy a prohlášením oprávněné osoby o vázanosti celým obsahem nabídky (viz § 68 odst. 2 zákona). Kromě toho vyžaduje upřesnění a zejména zaujetí stanoviska autorky k obsahu poznámky pod čarou č. 78 (str. 68).

5. Tvrzení, že smlouva uzavřená v rozporu se zadávacími podmínkami a nabídkou je absolutně neplatná podle § 90 odst. 2 (str. 92) není správná pokud jde o citované ustanovení. Současná úprava se neplatností smlouvy nezabývá (v zák. č. 40/2004 Sb. byla úprava v § 90 odst. 1) Lze souhlasit, že problematika vztahu nabídky a uzavřené smlouvy je složitá. Je třeba rozlišovat odchylku od nabídky týkající se zadávacích podmínek (včetně předmětu plnění) a odchylku jinou. Mám za to, že to platí jak pro uzavírání smlouvy, tak i pro změny již uzavřené smlouvy.

Na závěr konstatuji, že posuzovaná rigorózní práce představuje velmi dobré samostatné a v řadě otázek tvůrčí zpracování zvoleného tématu. Rozsahem, přístupem k tématu jako celku i jeho dílčím otázkám, způsobem zpracování a věcnou správností plně vyhovuje požadavkům na tyto práce kladeným. Proto ji bez výhrad doporučuji k ústní obhajobě.

V Praze dne 4. 6. 2007

Doc. JUDr. Stanislav Plíva, CSc.

konzultant